

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖର ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମର ସ୍ଵପ୍ନ ଥିବା ହେଉଛି ଶାନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଏଣେ ତେଣେ ଭଟ୍ଟକୁ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏବେ ତୁମେମାନେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପଦତ୍ତି ସହ ଓଜନ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛି - କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ବାବା ଯେତେବେଳେ ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛି । ନିଜର ସବୁ କିଛି ତାଙ୍କର ଏହି ରଚନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତା’ର ପ୍ରତି ଦାନ ରୂପରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ତୁମକୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପଦତ୍ତିରେ ଏପରି ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ତୁମର କେବେ ହେଲେ ଧନ ବି ସରେ ନାହିଁ, ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଆସେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଶୀତ:- ମୁଖ୍ୟେକ ସାହାରା ଦେନେ ବାଲେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଅର୍ଥ ତ କୁହାଯାଇଛି । କେହି-କେହି କେବଳ ଓମ୍ କହିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିବା ଉଚିତ୍ । କେବଳ ଓମ୍ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ । ଆମେ ଆତ୍ମା, ଏହା ଆମର ଶରୀର ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା, ପରେ ଶରୀର । ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ, ତା’ର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ବାକି କୌଣସି ଜଞ୍ଜାଳକୁ ଗଲେ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ନାହିଁ । ପରମଧାମକୁ ଫେରିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଯେଉଁ ଅଶାନ୍ତି ଥାଏ ସେଠି ଶାନ୍ତି ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ଅଶାନ୍ତିର ଦୁଃଖାମ ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପଦତ୍ତି ମିଳିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା ଘରେ ନା ବାହାରେ ବା ରାଜଧାନୀରେ ଅଶାନ୍ତି ଥାଏ । ତାକୁ ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ଏଠାରେ ଅଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ରହିଛି କାହିଁକି ନା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ତାହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ । ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟ ପରେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଅସୁରମାନଙ୍କୁ କେବେ ଶାନ୍ତି ମିଳିନଥାଏ । ଘରେ, ଦୋକାନରେ ଯେଉଁ ସେଠି ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ଅଶାନ୍ତି ଥାଏ । ଫଳିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ଅଶାନ୍ତି ବିସ୍ତାର କରିଥାଏ । ରାବଣର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥ କ’ଣ, ଏହାକୁ କୌଣସି ବିଦ୍ଵାନ ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ କାହିଁକି ଜଳାଉଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଏହି ରାବଣ ନ ଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ । ଈଶ୍ଵର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଏକା ତ ସ୍ଥାପନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅଟ । ଆଗରୁ ରାବଣର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲ । ଏବେ ଈଶ୍ଵର ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କରିଥାନ୍ତି । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ନ ଥାଏ । କେହି ଗାଳି ଆଦି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଖରାପ ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଦେଖ କେତେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି । ଦରଗାହାଲି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗାଳିମାନେ ବହୁତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଲାଗୁଥିଲେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗଉଡ଼ ହୋଇ ଗାଳିମାନଙ୍କର ପାଳନା କରୁଥିଲେ । ସେଠାକାର ଏବଂ ଏଠାକାର ଗାଳିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ସେଠାକାର ଗାଳି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପରି ଗାଳିମାନେ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଦେଖିଲେ ହିଁ ମନ ଖୁସି ହୋଇଯିବ । ତାହା ହେଉଛି ସ୍ଵର୍ଗ । ଏହା ହେଉଛି ନରକ । ସମସ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ନରକ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ରାତ୍ରି ହେଉଛି ଅନ୍ଧକାର, ଦିନ ଆଲୋକମୟ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦିନ ହୋଇଯାଉଛି । ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରିରେ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭକ୍ତିର କେତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁନାରେ ଓଜନ କରିଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶାସ୍ତ୍ରର ବହୁତ ବଡ଼ ବିଦ୍ଵାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କାହିଁକି ଏତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବୃକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ବାହାରିଲେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଉପରୁ ନୂଆ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅଳ୍ପକାଳ ନିମନ୍ତେ ରହିଥାଏ । ସୁନା ଅଥବା ହୀରାରେ ଓଜନ କରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଘର ଅଛି । ଭାରୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ବହୁତ ସାହୁକାର ଅଟୁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ସାହୁକାରୀ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ରହିଛି । ଏସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । କାହାର ମାଟି ତଳେ ଦବି ରହିବ... ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯିଏ ଧନ ଲାଗାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ମିଳିବ । ଏଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ସେଠାରେ ତୁମର ୨୧ ଜନ୍ମ ପ୍ରାପ୍ତି ରହିବ । ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ଶରୀର ସହିତ ସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସାକ୍ଷାତକାର ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ୨୧ ପିଢ଼ି ରାଜ୍ୟ କଲୁ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଲା । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵମର୍ଶ କରିଥାନ୍ତି... । ବାବା ସୁଖର ସମ୍ପଦତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ମନେ ପକାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମାତା-ପିତା... ଏବେ ଇଏ ତ ନିଜ

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମାତା-ପିତା ହେବେ । ଏହା ହେଉଛି ପାରଲୌକିକ ମାତା-ପିତାଙ୍କର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ୁଛ । ସ୍କୁଲରେ ପିଲା ଭଳି ନମ୍ରବର ରଖି ପାସ୍ ହେଲେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କି ପୁରସ୍କାର ଦେବ! ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଜାଦୁଗରୀ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଦେଉଛ । ଦେଖାନ୍ତି- ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୁଖରେ ମା' ଲହୁଣୀର ଗୋଲା ଦେଖିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ସେ ତ ଲହୁଣୀ ଆଦି ଖାଇବେ ନାହିଁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵରାମ ମାଲିକ । ତେଣୁ ଏହା କେଉଁ ସମୟର କଥା? ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମ ଯୁଗର କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଯାଇ ପୁଣି ପିଲା ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେବୁ । ବିଶ୍ଵରାମ ମାଲିକ ହେବୁ । ଉଭୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼ୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵରାଜଦତ୍ତର ଲହୁଣୀ ମିଳୁଛି । ରାଜଦତ୍ତ ମିଳୁଛି ନା । ଯେପରି ସେମାନେ ଭାରତକୁ ଲଢ଼େଇ କରାଇ ନିଜେ ଲହୁଣୀ ଖାଇ ଗଲେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ତିନି ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଥିଲା । ପଛରେ ଧରେ-ଧରେ କମ ହୋଇଗଲା । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ କେହି ରାଜଦତ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରାୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡ ଓ ଏବଂ ବିଶ୍ଵରାମ ମାଲିକ ହେଉଛ । ବିଶ୍ଵରେ ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡ ଆସୁ ନାହିଁ । ସୃକ୍ଷମବତନରେ ମଧ୍ୟ ରାଜଦତ୍ତ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ଚରଣ... ଏହି ଚକ୍ର ଏଠାରେ ସ୍ଥୁଳ ବତନରେ ଘୁରୁଛି । ଧ୍ୟାନରେ ଆତ୍ମା କେଉଁଠାକୁ ଚାଲିଯାଉ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବାହାରି ଗଲେ ଶରୀର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏସବୁ ହେଉଛି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର, ରିପି-ସିପି ଦ୍ଵାରା ଏପରି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଫଳରେ ଏଠାରେ ବସି ଲଣ୍ଡନର ପାର୍ଲିଆମେଣ୍ଟ ଆଦି ଦେଖିପାରିବେ । ବାବାଙ୍କ ହାତରେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାବି ରହିଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି ଲଣ୍ଡନ ଦେଖିପାରିବ । ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଆଦି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା କଣିକାକୁ ପଡ଼ିବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେହି ସମୟରେ ସେହି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଛି, ଯାହା ଡ୍ରାମାରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେପରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଅରଜୁନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇଥିଲେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବାର ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ କାହାର ମହତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହେଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିଶ୍ଵରାଜଦତ୍ତର ରାଜକୁମାର ହେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଲହୁଣୀ ମିଳୁଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ଵ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡରେ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ନିବାସ କରୁଛ । ସୃକ୍ଷମବତନକୁ ଯିବା-ଆସିବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଆଦି ଏହି ସମୟରେ ହେଉଛି ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ସୃକ୍ଷମବତନର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । କୁହାଯାଏ ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାଙ୍କ ନମଃ ପୁଣି କହନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନମଃ ତେଣୁ ଶିବ ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବୋଧ ହୋଇଗଲେ ନା । ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେହି ଦେବତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୈବୀ ଗୁଣଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ୪-୮ ଭୂଦାଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭୂଦାଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର, ସେଠାରେ ଅପବିତ୍ରତାର କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ କେବେ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କ ସାନନିଧ୍ୟ ପାଇଲୁ ଶରୀରକୁ ତ ଦେଖିପାରୁଛେ ପରମାତ୍ମା ଅଥବା ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ମିଳୁଛି । ଆଉ ସବୁ ଜିନିଷ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବ ଆକାର ଦେଖାଯିବ । ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବ ଆକାରରେ ଦେଖାଯିବ । ଆତ୍ମା ତ ହେଉଛି ବିନ୍ଦୁ । ବିନ୍ଦୁକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ବହୁତ ସୃକ୍ଷମ ଅଟେ । ତାଙ୍କରମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣି ପାରି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଗୁରୁତ୍ଵକୁ ସୁନା-ହୀରାରେ ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତର ପଦପତି ହେଉଛ । ତୁମର ବାହ୍ୟ ଆତ୍ମବର ଚିକିତ୍ସା ହେଲେ ନାହିଁ । ବାବା ସାଧାରଣ ଭାବେ ଏହି ରଥରେ ବସି ପଡ଼ାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଭଗୀରଥ । ଏହା ହେଉଛି ପତିତ ପୁରୁଣା ରଥ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବାବା ଆସି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ଜଞ୍ଜନର ସାଗର, ପୁରେମର ସାଗର... ଅଟେ, ତେବେ ଶରୀର ବିନା ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ଦେବ! ଉପରୁ ତ ଦେବି ନାହିଁ । କ'ଣ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ଵାରା ପଡ଼ାଇବ? ନିଗ୍ରହ ଧରାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମୋତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ଗାନ୍ଧୀ, ନେହେରୁଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ, ତାଙ୍କର ଶରୀରକୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା ଯାଇ ପୁରନଜନ୍ମ ନେଉଛି । ବାକି ବିନାଶୀ ଚିତ୍ର (ଶରୀର)କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ତାହା ଭୂତ ପୂଜା ହେଲା ନା । ସମାଧି କରି ତା ଉପରେ ଫୁଲ ଆଦି ଚଢ଼ାଇଥା'ନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର କେତେ ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପତ୍ତି ଚିହ୍ନ ଶିବଙ୍କର ରହିଛି ନା । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିରର ଗାୟନ ରହିଛି । ମହମ୍ମଦ ଗଜନୀ ଆସି ଲୁଚି ଥିଲା । ତୁମ ପାଖରେ ଏତେ ଧନ ରହୁଥିଲା । ବାବା ତୁମକୁ ରତନରେ ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଓଜନ କରାଉ ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଧନବାନ ହେଉ ନାହିଁ, ତୁମକୁ କରାଉଛି । ଗୁରୁ ମାନଙ୍କୁ ଆଦି ସୁନା ରୂପାରେ ଓଜନ କଲେ, କାଲି ମରିଯିବେ । ଧନ କୌଣସି କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ବାବା ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏପରି ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସାଥରେ ରହିବ । ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କଲେ ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ଡରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ କେତେ ଡରୁଛନ୍ତି, କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କେତେ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି - ଶରୀର ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହେବୁ । ଜାଦୁଗର, ସୌଦାଗର, ରତନାଗର, ଏହା ଶିବ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ରାଜକୁମାର ହେବ । ଆଦିକାଲି ବାବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର ପାର୍ଟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା କ୍ଷତି ହେଉଛି । ଏବେ ବାବା ଜଞ୍ଜନ ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ପ୍ରେମେ ସୁଖଧାମ ଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା ହିଁ ଜଞ୍ଜନ ଧାରଣ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ସଂସ୍କାର ଶରୀର ସହ ଥିଲେ ଶରୀର ସହିତ ସଂସ୍କାର ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା । ତୁମେ କହୁଛ ଶିବବାବା, ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର

ଦ୍ଵାରା ପଢ଼ୁଛୁ । ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିବବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପକ୍କା-ପକ୍କା ମନେ ରଖ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେ ବାପ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରିଥାଏ । ବାକି ଶରୀରର ନାମ ବଦଳୁଛି । ଆତ୍ମା ତ ଆତ୍ମା ଅଟେ ନା । ମୁଁ ପରମଆତ୍ମା ତୁମ ସଦୃଶ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନିଏ ନାହିଁ । ମୋର ଡରାମାରେ ଏହିପରି ଅଭିନୟ ରହିଛି, ମୁଁ ଏହାତ୍ମକ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଥିବାରୁ ଏହାତ୍ମକୁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାତ୍ମକୁ ପୁରୁଣା ଜୋତା ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମମାବାବାତ୍ମକ ଶରୀର ରୂପେ ପୁରୁଣା ଲମ୍ବା ଜୋତା ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାତ୍ମକ ଶରୀରରେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ପ୍ରଥମେ ଇଏ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି, ତତ୍ ତତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ତ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ଯବାନ ଅଟ । ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପାଠପଢ଼ି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ମୋ ସହିତ ବାବା ରହିଥିବାରୁ ମୋର ଘଡ଼ିକୁ ଘଡ଼ି ତାତ୍ମକ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ବାବା ମୋ ସହିତ ଶୋଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ବାବା ମୋତେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଛନ୍ତି! ତୁମେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟ ନା । ଶିବବାବା ଯେଉଁ ଶରୀର ଲୋନ ନେଇଛନ୍ତି ତୁମେ ତାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ଶିବବାବାତ୍ମକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ପାରିବ ମୁଁ କେମିତି ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବି । ଏତିକି ମଧ୍ୟ ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପିତା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଇସା ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ହେଲ ନା । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ, ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରାଉଛି, ମୁଁ କ'ଣ ମାଲିକ ହେଉଛି କି! ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡଳର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହେଉଛ । ବାକି ମୋ ପାଖରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିର ଚାବି ରହିଛି । ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର କରାଉଛି । ତୁମେ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରକୁ ଜାଣି ଚକ୍ରବରତୀ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛ । ମୁଁ ହେଉ ନାହିଁ । ବାପା ବୁଢ଼ା ହେଲେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଇଲ୍ କରି ନିଜେ ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଆଗରୁ ଏପରି କରୁଥିଲେ । ଆଦିକାଳି ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋହ ରହୁଛି । ପାରଲୌକିକ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାତ୍ମକ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମକୁ କଣ୍ଠାରୁ ଫୁଲ, ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରାଇ, ଅଧା କଳପ ନିମନ୍ତେ ସଦା ସୁଖୀ କରାଇ ମୁଁ ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ବସିଯାଉଛି । ଏସବୁ କଥା କ'ଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଉଦାସୀ ଶାସ୍ତ୍ରର କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଆରହା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାତ୍ମକ ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ମକ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏହି ଆଖି ଦ୍ଵାରା ଶରୀର ସହିତ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଯାଉଛି, ଏସବୁ ଉତ୍ତମ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ବାବାତ୍ମକଠାରୁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ପାଠପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ସମ୍ପୃତିରେ ରଖି ବ୍ରହ୍ମମାଣ୍ଡଳ ଅଥବା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବରଦାନ:- ବାଃ ଡରାମା ବାଃର ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ସେବା କରୁଥିବା ସଦା ଖୁସିବାସିଆ ହୁଅ । ଏହି ଡରାମାର କୌଣସି ବି ଦୁଶ୍ଟକୁ ଦେଖି ଯଦି ବାଃ ଡରାମା ବାଃର ସମ୍ପୃତି ରହିବ ତେବେ କେବେ ବି ଭୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଡରାମାର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ଯେ ବରତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ କଲ୍‌ସାଣକାରୀ ଅଟେ, ଏଥିରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୁଶ୍ଟ ବି ସମ୍ପୃତିକୁ ଆସୁଛି ସେଥିରେ କଲ୍‌ସାଣ ଭରି ରହିଛି । ଯଦିଓ ବରତ୍ତମାନ କଲ୍‌ସାଣ ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିବା କଲ୍‌ସାଣ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ - ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ବାଃ ଡରାମା ବାଃର ସମ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଖୁସିବାସିଆ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ, ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କେବେ ବି ଉଦାସୀ ବା ନୈରାଶ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ତୁମ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକର ସେବା ହୋଇଚାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ହିଁ ମାନସିକ ସେବାର ସହଜ ସାଧନ ଅଟେ । ଯେଉଁଠି ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ରହିଛି ସେଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରହିଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଜଗାରା:- ଅଗରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଜାଅ ।

ଯେତେଯେତେ ତୁମେ ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲାଇଟ୍‌ର ସ୍ଵରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଶରୀର ଠାରୁ ଉତ୍ତପ୍ତରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଥିବା କାରଣରୁ ଯଦି ଦୁଇ-ଚାରି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ଅଗରୀରୀ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଜାଣନିଅ ଯେପରି ଚାରି ଘଣ୍ଟାର ଆରାମ କରିନେଇ । ଏଭଳି

ସମସ୍ତ ମଧୁସ୍ଥ ଆସିବ ଯାହାକି ନିଦରେ ଶୋଇବା ପରିବରତ୍ତେ ଯଦି ଚାରି-ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଅଗରୀରୀ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଶରୀରକୁ ଆରାମ ମିଳିଯିବ ଏବଂ ଲାଇଟ୍ ସ୍ୱପ୍ନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଜବୁତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାରେ ମଧୁସ୍ଥ ଲାଇଟ୍ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଯିବ ।